

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/165/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114216484
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114216484.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa T. P., A.. XX.XX.XXXX, bytom u otca, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky, B. P., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom P. S. XXXX/XX, S., právne zastúpenej Mgr. Karolom Vlasákom, advokátom so sídlom Jilemnického 2, Trenčín a otca, F. P., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom X. XXX, S. X., právne zastúpeného JUDr. Jozefom Herbulákom, advokátom so sídlom Brnianska 1K, Trenčín, o návrhu otca na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu takto

rozhodol:

Matke dieťaťa sa z v y š u j e vyživovacia povinnosť k maloletému T. P. z doterajších 50,- Eur mesačne na 90,- Eur mesačne, ktoré je povinná prispievať k rukám otca, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 16.07.2014.

Dlh na výživnom za obdobie od 16.07.2014 do 30.06.2015 vo výške 601,- Eur, súd p o v o ľ u j e matke splácať popri bežnom výživnom, k rukám otca, v mesačných splátkach po 10,- Eur až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Týmto sa z m e ň u j e rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 12P/3/2011-98 zo dňa 16.04.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č. k. 19CoP/69/2012-133 zo dňa 31.01.2013.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec dieťaťa svojím návrhom žiadal, aby súd zvýšil matke vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu na sumu 120,- Eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu, teda od 16.07.2014. Uviedol, že naposledy bolo výživné určované rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 12P/3/2011-98 zo dňa 16.04.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/69/2012-133 zo dňa 31.01.2013 tak, že matka bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého sumou 50,- Eur mesačne. Matka si uvedenú vyživovaciu povinnosť riadne neplní, čo ho viedlo k podaniu návrhu na vykonanie exekúcie. Zmenu pomerov otec vidí v tom, že obom rodičom ubudla vyživovacia povinnosť k plnoletému synovi S. Y. O. F. T. S.. V čase posledného rozhodovania o výživnom bol maloletý T. žiakom základnej školy, v súčasnosti je študentom odborného učilišťa v D.. S návštevou strednej školy došlo u neho k zvýšeniu cestovných nákladov. Ďalej má výdavky za stravné v škole, náklady na zdravotnú starostlivosť a tiež za nákup oblečenia. Maloletý je v puberte, potrebuje výdatnú stravu, v škole hrá rekreačne floorball, s čím má zvýšené výdavky na športové oblečenie, tenisky, chrániče, hokejku a podobne. Otec tiež maloletému platí poisťku 4,12 Eur mesačne, mobil 10,- Eur mesačne, internet 13,90 Eur mesačne a dáva

mu vreckové 20,- Eur mesačne. Otec mu zakupuje všetky pomôcky do školy a tiež hradí príspevok na ZRPŠ 7,- Eur ročne a náklady na školské výlety a exkurzie cca 20,- Eur ročne. Otec je od 01.04.2014 zamestnaný u nového zamestnávateľa a dosahuje príjem vo výške cca 300,- Eur mesačne netto. Žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou, ktorá pracuje ako F. a dosahuje príjem cca 400,- Eur netto.

Matka dieťaťa nesúhlasila so zvýšením vyživovacej povinnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil upovedomenie o začatí exekúcie, rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 11C/156/2013-33, potvrdenie o návšteve školy, cestovné lístky - 4x, potvrdenie o príjme otca od spoločnosti U. U. - B.-X. T. - 2x, mzdový list otca za rok 2014 a 2015, potvrdenie o príjme otca od spoločnosti O. Y.. X.. S., potvrdenie o príjme matky od spoločnosti D. & P. S. X..H..E.. S., potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín o dávkach vyplácaných otcovi, potvrdenie o príjme matky od spoločnosti P. X. Y..X.. W., potvrdenie o príjme matky od spoločnosti I. X. Y..X.. D., potvrdenie o príjme matky od spoločnosti G. A. X..H..E.. W. X, ako aj obsah spisu tunajšieho súdu sp. zn. 31P/165/2014.

Takto bolo súdom zistené, že vyživovacia povinnosť k maloletému bola naposledy upravovaná rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 12P/3/2011-98 zo dňa 16.04.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoP/69/2012-133 zo dňa 31.01.2013 na sumu 50,- Eur mesačne s účinnosťou od 21.12.2011. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.02.2013. Maloletý bol v tom čase žiakom základnej školy a mal cestovné výdavky 20,- Eur, stravné 40,- Eur, ošatenie cca 40,- Eur, školské potreby 10,- Eur a poisťné 4,12 Eur mesačne. Nosil okuliare. Otec dieťaťa dosahoval príjem vo výške 715,87 Eur netto. Otec mal ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Matka mala ešte dve ďalšie vyživovacie povinnosti a bola nezamestnaná, evidovaná na úrade práce.

Otec dieťaťa je rozvedený, má vyživovaciu povinnosť iba k synovi T.. Ostatné vyživovacie povinnosti už mu zanikli. Spolu s maloletým žijú v rodinnom dome, kde s nimi býva aj otcova priateľka, ktorá je zamestnaná a dosahuje príjem cca 400,- Eur netto. Okrem nich v dome bývajú aj dve dospelé deti otcovej priateľky. Na náklady bývania vynakladajú sumu cca 150,- Eur mesačne. Otec je zamestnaný ako X. Q. X.Č. B.-X. T., kde dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 380,- Eur netto, iný príjem nemá. Predtým 18 rokov pracoval v spoločnosti O., kde dosahoval príjem vo výške 780,- Eur netto. Tento pracovný pomer otec skončil dohodou z dôvodu, že chcel viac času tráviť s rodinou, pričom bol nútený chodiť na týždňovky. Iný pracovný pomer v minulosti, keď deti boli malé, si nehladal z dôvodu, pretože musel živiť rodinu. Vlastní rodinný dom, ktorý je v jeho vlastníctve, ale musí z neho vyplatiť súrodencov. Otec poukázal na to, že matka si riadne neplní vyživovaciu povinnosť, o maloletého sa vôbec nezaujíma. Ďalej poukázal na to, že matka vo veľmi krátkom časovom období často striedala zamestnávateľov a to aj v skúšobnej dobe. Preto žiadal zvýšiť výživné na 120,- Eur s účinnosťou od 16.07.2014 s poukazom na to, že obom rodičom ubudli vyživovacie povinnosti.

Matka dieťaťa je rozvedená, spolu s plnoletým synom a svojou matkou žijú v byte, ktorý je vo vlastníctve matkinej matky. Syn prispieva na domácnosť sumou 50,- Eur. Matka matky je poberateľkou dôchodku. Matka na náklady bývania prispieva sumou 50,- Eur mesačne a keď jej zvýšia finančné prostriedky, zakupuje aj stravu. Matka je na základe dohody o pracovnej činnosti zamestnaná ako X. Q. X. F..Y..X.. X. - X.. X..H..E.. N. F.. Túto dohodu uzatvorila dňa 19.05.2015 s dohodnutou odmenou 2,90 Eur na hodinu. Predtým tiež na základe dohody o pracovnej činnosti pracovala v pekárni S. X..H..E.. S. Y. F.Á. s príjmom 180,- Eur mesačne. Túto prácu ukončila sama zo zdravotných dôvodov. Na základe pracovnej zmluvy nebola zamestnaná od júla 2014 doposiaľ, pracovala iba na základe dohôd o pracovnej činnosti. V minulom roku bola evidovaná na úrade práce, dávky od štátu nepoberala žiadne. So zvýšením vyživovacej povinnosti nesúhlasila. Poukázala na to, že má aj cestovné náklady na cestovanie do práce, kde takto denne prevezie 5,- Eur. Poprela, že by jej pracovný pomer v spoločnosti T..G..X. bol okamžite skončený z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny - poprela alkohol na pracovisku s tým, že užívala lieky od bolesti. Neplatnosti skončenia uvedeného pracovného pomeru na súde sa však nedomáhala. Prácu si hľadala aj v Českej republike, avšak jej matka ju začala vydierať, že sa jej nebude starať o syna, tak sa musela vrátiť. Matka si zobrala úver vo výške 160,- Eur od spoločnosti F. z dôvodu zlej finančnej situácie, ktorý spláca po 10,- Eur. Sú proti nej vedené dve exekúcie, za výživné a za nezaplatenú pokutu, tieto

dlhy spláca spoločne vo výške 20,- Eur mesačne. Poukázala na to, že z dohody o pracovnej činnosti vyplýva, že dosahuje príjem vo výške 327,- Eur mesačne netto, z ktorých 100,- Eur zaplatí na cestovné do zamestnania, 50,- Eur prispieva matke na bývanie a 50,- Eur spláca úver plus exekúcie, zostane jej teda 127,- Eur mesačne, z ktorých si uhradza svoje životné potreby. Z uvedených dôvodov žiadala návrh otca zamietnuť, nakoľko aj súčasné výživné platí len s vynaložením maximálneho úsilia a preto aj často mešká s platením výživného.

Maloletý T. je študentom druhého ročníka stredného odborného učilišťa v D.. Má zvýšené cestovné výdavky a to vo výške 60,- Eur mesačne. Stravuje sa v škole za 20,- Eur mesačne. Rekreačne hrá florball, s čím má zvýšené výdavky s nákupom športových potrieb a športového oblečenia. Pre školské potreby mu otec zakúpil počítač za 500,- Eur.

Kolízny opatrovník uviedol, že bolo preukázané, že obom rodičom ubudli dve vyživovacie povinnosti. Je tiež nesporné, že na strane maloletého T. došlo k zmene pomerov, navštevuje stredný typ školy a má aj cestovné výdavky. Odporučil zvýšiť výživné na 80,- až 90,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.07.2014.

Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Z výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že musí ísť o podstatnú zmenu pomerov na strane rodičov alebo detí, ktorá sa výrazne prejaví v pomeroch účastníkov. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného alebo objektívne - vývojom životných nákladov podľa odseku 3 vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky výživného je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Túto skutočnosť súd objektívne zisťuje.

Je potrebné poukázať na to, že povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich náležitého telesného i duševného vývoja, za ktorých účelom má povinnosť každý z rodičov vyvinúť všetko úsilie na to, aby zaobstaral

prostriedky pre svoje deti.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z vykonaného dokazovania mal súd v prípade tejto veci za preukázané, že k zmene pomerov, akú má na mysli horecítované zákonné ustanovenie § 78 Zákona o rodine, došlo najmä na strane maloletého dieťaťa. Maloletý T. bol v čase posledného rozhodovania o výživnom žiakom základnej školy, v súčasnosti už je študentom stredného typu školy. V súvislosti so štúdiom má aj cestovné výdavky. Okrem toho sa otcovi zvýšili všetky výdavky na pokrytie jeho odôvodnených potrieb a to nielen výživného v užšom slova zmysle. K zmene pomerov došlo i na strane oboch rodičov, ktorým obom ubudla vyživovacia povinnosť k ich dvom už plnoletým deťom, ktoré nadobudli schopnosť samostatne sa živiť. U otca došlo k zmene pomerov v tom smere, že sa mu znížil príjem a na strane matky, ktorá bola v čase posledného rozhodovania o výživnom nezamestnaná. Súd pri rozhodovaní prihliadal aj na tú skutočnosť, že matka v súčasnosti pracuje a stotožnil sa s názorom právneho zástupcu otca, ktorý poukazoval na okolnosť, že matka skutočne často strieda zamestnania a jedno z jej zamestnaní skončilo okamžitým zrušením pre porušenie pracovnej disciplíny, pričom matka voči tomuto nepodnikla žiadne právne kroky, teda nepodala žalobu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Rodičia majú už len jednu vyživovaciu povinnosť a podľa názoru súdu túto vyživovaciu povinnosť si musia plniť tak, aby otec mohol pokryť všetky odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. V súvislosti so zistenými pomermi na strane všetkých účastníkov konania rozhodol súd o zvýšení vyživovacej povinnosti matky k maloletému T. zo sumy 50,- Eur na sumu 90,- Eur mesačne. Súd zvýšil vyživovaciu povinnosť v zmysle návrhu otca s účinnosťou od 16.07.2014. Zročné výživné vo výške 460,64 Eur (11 mesiacov x 40 Eur + 1,29 Eur x 16 dní) súd povolil za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. matke splácať za podmienok uvedených vo výroku tohto rozsudku k rukám otca.

O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (v troch vyhotoveniach).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods.1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.

Toto rozhodnutie je v časti o výživnom predbežne vykonateľné.